

Dosarul nr. 3ra-574/22
2-19201886-01-3ra-20052022

Prima instanță: Judecătoria Strășeni sediul central (jud. T. Andronic)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Gh. Mîra, A. Bostan, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

13 iulie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de către Centrul Republican pentru Copii și Tineret împotriva Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăriei satului Cojușna raionul Strășeni cu privire la anularea actului administrativ

împotriva deciziei din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni și menținută hotărârea din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central

constată:

La 18 decembrie 2019, Centrul Republican pentru Copii și Tineret a depus cerere de chemare în judecată în procedura contenciosului administrativ împotriva Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăriei satului Cojușna raionul Strășeni cu privire la anularea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 757 din data de 2 iulie 2007 cu privire la reorganizarea unor instituții din subordinea Ministerului Educației și Tineretului, a fost reorganizat prin fuziune (contopire) Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, Centrul Tinerilor Turști din Moldova, Centrul Republican al Tinerilor Naturaliști și Centrul de Creație Tehnico-Științifică a Elevilor din Moldova, în Centrul Republican pentru Copii și Tineret.

A specificat că administrația Centrului Republican pentru Copii și Tineret la data de 21 noiembrie 2019, prin scrisoarea ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului” nr. 01-6-1-/1370, a fost informată despre suspendarea lucrărilor cadastrale din satul Cojușna raionul Strășeni prevăzute de contractul nr. 2-03/2019 cu prelungirea termenelor de executare pe perioada de până la

rezolvarea de către organul care gestionează terenurile supuse delimitării, a problemelor abordate ce țin de apartenența bunurilor imobile, cât și celelalte terenuri atribuite și înstrăinate.

A menționat că ÎS „Institutul de Proiectări pentru Organizarea Teritoriului”, începând executarea lucrărilor cadastrale asupra terenurilor atribuite în folosință în anul 1987 Centrului Republican al Tinerilor Naturaliști (dar care sunt proprietatea statului Republica Moldova) în satul Cojușna raionul Strășeni, a constatat că terenurile supuse delimitării, conform extraselor din Registrul bunurilor imobile, bunurile imobile (terenuri) cu nr. cadastrale XXXXX și XXXXX, sunt înregistrate ca terenuri proprietate publică a unității administrativ-teritoriale de nivelul întâi, în baza deciziei Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna”.

A considerat că Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, în mod ilegal și samovolnic, fără acordul Agenției Proprietății Publice, au acaparat bunurile imobile ce aparțin altei entități.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor Legii nr. 29 din 5 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății publice, Regulamentului privind modul de delimitare a bunurilor imobile proprietate publică, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 63 din 11 februarie 2019, Hotărârii Sovietului Miniștrilor al RSS Moldovenești nr. 353 din 8 octombrie 1987 privind retragerea și utilizarea terenurilor, Ordinului comun al Comitetului Agroindustrial al RSSM și Ministerului Învățământului al RSSM nr. 443/442 din 4 decembrie 1986, despre transferarea fondurilor fixe ale sovhoz-fabricii „Biruința”, Deciziei Comitetului Executiv al Sovietului Raional Strășeni de Deputați ai Norodului nr. 1.10 din 29 ianuarie 1988, privind eliberarea Actului de Stat pentru dreptul de folosire a pământului cu suprafața de 3,55 ha a sovhoz-fabricii „Biruința”, art. 19, 53-60, 148, 162-167, 196, 203-212, 218, 219 Cod administrativ.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea deciziei Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni nr. 3.8 din 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna”.

Prin încheierea din 28 ianuarie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central, au fost atrase în proces în calitate de persoane terțe Agenția Proprietății Publice, Ministerul Educației, Culturii și Cercetării a Republicii Moldova și Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat.

Prin hotărârea din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central, a fost admisă acțiunea.

A fost anulată decizia Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni nr. 3.8 din 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna” ca fiind emisă contrar prevederilor legii.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, în termen, au

declarat apel împotriva hotărârii din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni, sediul central.

Prin decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de către Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, casată hotărârea din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central și emisă o nouă hotărâre, prin care acțiunea a fost admisă parțial.

Au fost anulate pct. 2 și 3 din decizia Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna”.

În rest, cerințele au fost respinse.

Prin decizia din 10 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, a fost admis recursul depus de Centrul Republican pentru Copii și Tineret, casată decizia din 28 octombrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni și menținută hotărârea din 19 iunie 2020 a Judecătoriei Strășeni sediul central.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare, în baza actelor anexate, au constatat că bunurile imobile litigioase cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX reprezintă proprietatea statului, utilizate în scopuri educaționale și pentru servicii auxiliare, aflate în administrarea Ministerului Educației și Cercetării.

Au conchis instanțele de judecată ierarhic inferioare că decizia Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile pe numele unității administrativ-teritoriale Cojușna”, contravine legii și anume, prevederilor art. 20-21 din Legea privind delimitarea proprietății publice nr. 29 din 5 aprilie 2018, prevederilor Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 351 din data de 23 martie 2005 „Cu privire la aprobarea listei bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile” și Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 757 din data de 2 iulie 2007 „Cu privire la reorganizarea unor instituții din subordinea Ministerului Educației și Tineretului.”

Astfel, au concluzionat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Consiliul sătesc Cojușna din raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna din raionul Strășeni, prin decizia nr. 3.8 din data de 18 aprilie 2019 „Cu privire la declararea dreptului de proprietate după unitatea administrativ-teritorială Cojușna și înregistrarea bunurilor imobile după unitatea administrativ-teritorială Cojușna” au dispus de bunurile imobile cu nr. XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, amplasate în satul Cojușna din raionul Strășeni contrar prevederilor legale și fără împuterniciri în acest sens din partea proprietarului legal – statul Republica Moldova.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare au considerat că în privința terenului pe care se află bunurile imobile litigioase nu au fost respectate rigorile impuse de lege la recunoașterea dreptului de proprietate după unitatea administrativ-teritorială Cojușna, or conform art. 21 alin. (2) lit. c) din Legea nr. 29 din 5 aprilie 2018 privind delimitarea proprietății, delimitarea terenurilor proprietate publică în funcție de apartenență include, întocmirea procesului-verbal al ședinței comisiei de lucru privind delimitarea terenurilor proprietate publică, elaborarea planurilor de contur al terenurilor proprietate publică, a planurilor geometrice și coordonarea acestora cu autoritățile administrației publice centrale de specialitate și cu autoritățile administrației publice locale.

Or, înscrisurile prezentate la materialele cauzei, nu atestă că la adoptarea deciziei Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019, această procedură a fost respectată.

La 3 iunie 2022, Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni au depus recurs împotriva deciziei din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău, prin care au solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului au invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le ca neîntemeiate.

Au obiectat că Ministerul Educației și Cercetării și Agenția Proprietății Publice, nu sunt organe competente de a clarifica evoluția dreptului de proprietate, or, unicul deținător de registru în acest sens, împuternicit de către legiuitor cu asemenea atribuții, este Agenția Servicii Publice, Departamentul Cadastru.

Au menționat că în baza hotărârii Guvernului nr. 757 din 2 iulie 2007, „Cu privire la reorganizarea unor instituții subordonate Ministerului Educației și Tineretului” s-a dispus reorganizarea prin fuziune, și anume prin contopire, Palatul Național de Creație a Copiilor și Adolescenților, Centrul Tinerilor Turisti din Moldova, Centrul Republican al Tinerilor Naturaliști și Centrul de Creație Tehnico-Științifică a Elevilor, în Centrul Republican pentru Copii și Tineret, fără a conține careva prevederi referitoare la transmiterea bunurilor de la persoanele juridice reorganizate, la persoana juridică nou-creată.

Au subliniat că la 23 martie 2005, Guvernul RM a emis hotărârea nr. 351 cu privire la aprobarea listelor bunurilor imobile proprietate publică a statului și la transmiterea unor bunuri imobile, și anume la anexa nr. 22¹² pct. 288 s-a aprobat lista bunurilor imobile proprietate a statului, aflate în administrarea Ministerului Educației Culturii și Cercetării, gestionar Centrul Republican pentru Copii și Tineret, și anume blocul de studii cu suprafața la sol de 337,55/1 m² situat în satul Cojușna raionul Strășeni, fără a face referință la loturile de teren, cu indicarea suprafeței concrete la sol a blocului de studii 337,55/1 m², care nicidecum nu se încadrează cu suprafața totală a terenurilor cu nr. cadastrale XXXXX (0,6115 ha), XXXXX (0,0488 ha), XXXXX (0,4205 ha), și XXXXX (0,936 ha) situate în satul Cojușna raionul Strășeni.

Au considerat că instanțele de judecată ierarhic inferioare eronat au aplicat și interpretat prevederile Codului administrativ, în partea ce ține de dreptul

vătămat al Centrului Republican pentru Copii și Tineret, prin emiterea deciziei Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8. din 18 aprilie 2019 și anume pct. 1 prin care s-a dispus declararea dreptului de proprietate al unității administrativ-teritoriale Cojușna asupra terenurilor cu nr. cadastrale XXXXX (0,6115 ha), XXXXX (0,0488 ha), XXXXX (0,4205 ha), XXXXX (0,936 ha) situate în satul Cojușna r-nul Strășeni.

Or, deși, instanța de apel în decizia contestată a indicat că dreptul lezat al Centrului Republican pentru Copii și Tineret la emiterea deciziei Consiliului sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019, este dreptul de proprietate, aceasta nu a menționat în baza la ce acte s-au raportat trimiterile la prevederile normelor legale cu privire la dreptul de proprietate.

Au obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare au dat o apreciere arbitrară probelor, ceea ce a dus la o aplicare eronată a normelor legale.

Reieșind din faptul că prin decizia Consiliului Sătesc Cojușna nr. 3.8 din 18 aprilie 2019, cu modificările ulterioare, s-a dispus declararea dreptului de proprietate a unității administrativ-teritoriale Cojușna asupra terenurilor în litigiu, au considerat că prevederile Legii privind delimitarea proprietății publice nr. 29 din 5 aprilie 2018 aplicate de către instanțele de judecată în susținerea poziției sale sunt lipsite de careva suport temeinic în coraport cu speța prezentă.

Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni a anexat la materialele dosarului un șir de acte care demonstrează că pe întreg teritoriul satului Cojușna raionul Strășeni, în baza programului de stat, au fost efectuate delimitările primare masive, iar bunurile asupra cărora s-a dispus înregistrarea dreptului de proprietate făcând parte din blocul cu nr. 8015, au fost supuse delimitării, respectiv, au fost formate și înregistrate în Registrul bunurilor imobile, fapt confirmat de către organul deținător de registru - Agenția Servicii Publice departamentul Cadastru.

Au obiectat că instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au ținut cont de răspunsurile Agenției Servicii Publice, Departamentul Cadastru, prin care se confirmă că unicul proprietar al bunurilor este unitatea administrativ-teritorială Cojușna.

A subliniat că la caz, sunt aplicabile prevederile Codului civil al Republicii Moldova ce se referă la publicitatea drepturilor, actelor și a faptelor juridice, prevăzute de art. 413, 414, 415, 416 Cod civil.

Au menționat că la 4 decembrie 2019, în adresa Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primarului Satului Cojușna raionul Strășeni a parvenit cererea prealabilă a Centrului Republican pentru Copii și Tineret privind anularea deciziei Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni nr. 3.8. din 18 aprilie 2019, care urma a fi examinată la ședința extraordinară a Consiliului Sătesc la data de 2 ianuarie 2020.

Cu toate acestea, însă, Centrul Republican pentru Copii și Tineret nu a așteptat răspunsul la cererea prealabilă, care a fost trimis la 2 ianuarie 2020, dar a acționat în judecată Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni la data de 18 decembrie 2019.

Astfel, Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni au invocat omiterea de către Centrul Republican pentru

Copii și Tineret a termenilor de prescripție în privința cererii prealabile și a cererii de chemare în judecată.

La 6 iunie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Centrului Republican pentru Copii și Tineret, Agenția Proprietății Publice, Ministerului Educației și Cercetării și Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat copia cererii de recurs depuse de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință la recursul declarat, care a fost recepționată de către Ministerului Educației și Cercetării și Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat la data de 14 iunie 2022, conform avizului de recepție (f. d. 102-103).

La 13 iulie 2022, prin intermediul poștei electronice, Ministerul Educației și Cercetării a depus referință la recursul depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, solicitând declararea inadmisibilității acestuia.

Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat la 5 aprilie 2022, însă la materialele dosarului lipsesc date care ar confirma că dispozitivul deciziei instanței de apel a fost notificat recurenților.

Decizia motivată din 5 aprilie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată recurenților Consiliului sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăriei satului Cojușna raionul Strășeni la data de 10 mai 2022, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la actele cauzei (f. d. 66-67 vol. III).

Prin urmare, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni s-au conformat prevederilor legale și au depus recursul motivat la 3 iunie 2022, în termenul legal.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este

inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că

modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Consiliul sătesc Cojușna raionul Strășeni și Primăria satului Cojușna raionul Strășeni se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Aliona Miron